

ממתק לשבת

פרשת השבוע: חורkat תש"פ

חומר: במדבר

פרה אדומה: גבולות השכל

מה הדבר החשוב ביותר בחיים? שכל? רגשות? מזול? מכיוון שאין לנו עסקים במיסטיות נניח למזול... לכאורה שכל פותח הממון דלותות בהשכלה, בתעסוקה ובחיים. אך האם יתכו חיות שלמים ללא גשי מוסר טובים? ללא חמלת, אהבה, עין טובה ורגשות גבואה? ממש לא! חיינו מורכבים משכל עליון שהוא המנתב והסולל את חיינו אך שכל יבש וקר ללא רגשות חמימים כמו זה כמחשב המורכב מחולקי ברזל ופלסטייק.

האדם נולד עם שכל [מוח] אך עם רגשות [הלב] וסוד החיים המאושרים הוא שילוב הרמוני בין שכל לרgesch. התורה דרך חוקיה ומצוותיה מלמדת אותנו את מעלת השכל אך גם מלמדת אותנו את מגבלותיו ותלותו ברgesch. ישנו בתורה מצוות שכליות המובנות לכל כגון מצוות כבוד הורים, צדקה ואפילו במצוות שבת יש הגינוי, האדם זוקק למנוחה כל פרק זמן מסוימים. אך ישן מצוות בלתי מובנות לשכל האנושי כגון דין טומאה וטהרה ואדם שנטמא בטומאה מצוות 'פרה אדומה'. בזמן בית המקדש נחגו דין טומאה וטהרה ואדם שנטמא של פרה ממתת חלק מהתהlik טהרתו היה צריך להזות עליו טיורת מאפר שנלקח מריפוי של פרה אדומה, פרה שכל כולה אדומה... מה ההגיון בכך? לא מובן! יותר מכך האדם שמטהר את

תברוא בAPER זה הוא בעצם נזק לטהרה בഗל שנגע באפר הזה, מדוע? לא מובן!

התורה רצתה שנפננים שיש מגבלות לשכל! שלא כל דבר אנו מבינים, יש דברים שתלויים ברגשנות, בדברים עליוניים ופיניים שלא ניתן לפרש והסבירה. אך התורה רצתה שנחיה את חיינו, נשתדל להבין, נשתדל ללמידה כל דבר אך ישנים מצבאים שנגעים בהם לתקרת זוכחות ולא נצליח להבין ואז בין לנו לא מבינים, שאנו מוגבלים בהבנתנו ויש הבנות עלيونות שלמעלה מאייתנו. הבנה זו שאין לנו מבינים מעצימה ומגדילה את השאייה והרצון שלנו להתחבר אל גודל החיים, החיים לא יכולים להציגים בגבולות מה שМОון ונואה לנו בנקודות זמן זו. וכך תמיד נשאף לעלה לעלה.

הרב גבי קדוש

